

Gölbaşı Köyü

– AZİZ REMZİ · 29 Temmuz 2021

Denizi olmayan şehrin seyir ve mesire yeri bahse konu köy.

"Halam " dedi.Biraz durdu.Nemli gözlerini silerken;

"Yıllardır köyde tek başına yaşıyor.Kimikimsesi yok.Gitsek mi acaba?"

O kadar içten söylemişti ki burnumun direği sızladı.

Hanımın halasının tırhışlı kapısının tokmağını üç defa çaldık.

Kırlangıç tarzı mutfakta tandırda pişmiş kemikli taze fasulyeyi ömrüm boyunca unutmayacağım.Yaklaşık yüz yetmiş beş yıl önce babasının dedesi yaptırmış. Kaysefeyi* yerken etrafa hayran hayran baktığımı görünce;

"Geçen gün gazeteciler geldi.Muhtar getirdiydi.Bir sürü resim neyin çektiler.Dergide mi ne yayın yapacaklarmış."

İkinci ezanı selasıyla okundu.Hala namaza durdu.Beyaz tülbenti ve nur yüzüyle annemi hatırlattı."La havle " çekip dua okudum.Köpekler havlıyor yabancılara kendilerini hissettiriyorlardı.Yemyeşil meyva ağaçlarıyla kaplı bahçenin sağ üst köşesinde yıkık duvarın dibinde birbiriyle sarmaş dolaş duran saban ve dibeği gördüm. Hala ne ara yanıma geldi bilmiyorum. Arkam dönükken;

"Yıllarca buğday dövdüm onunla"

Sabana bakarak ; " Peki bu"

"Dedemin babası yapmış, aha şu evle aynı yaşta.Merekte*yağmur yemiş.Buraya kurusunlar diye koydum."

Tiz sesini düzeltmek için iki defa öksürdü.Yaklaşık yetmiş yaşında vardı.

"Sizi şelaleye götüreyim mi" Ne kadar özlem dolu söylemişti.

Namazda gördüğüm beyaz tülbentin yakından bakınca bayağı eski olduğunu fark ettim. Bir kaç yerinde gül figürleri vardı.Hepsi solmuştu.Yeleğinin cebinden çıkardığı şekerleri önce küçük oğluma uzattı.

"Sende almaz mısın enişte"Eşimi de yaklaşık on yıldır görmüyordu.On yıl boyunca oğulları dışında kimse gelmemiş.

Bayramın üçüncü günüydü Kurbanları kesip dağıtmışlar.Küçük oğlu İstanbuldan üç sene üstüne gelmiş. Büyük oğlu ayda bir geliyormuş. "İşleri var, ne yapsınlar" yanık bir tonla söyledi.Küçük oğlu Serkan daha gençti.Büyük oğlu Erkan ise otuz yedisine martta girmiş.Ikisi de bekarmış.Ne zamanki bu konu üstüne "oğul " dese Erkan kapıyı çekip çıkıyormuş.

Bahçede Denizli horozu uzun uzun ötmeye başladı.Küçük oğlum horoz görmemişti.Sesi duyunca heyecanla "Baba baba bu horoz mu ?"

Acı acı güldüm.

"Hadi oğlum gidelim."

"Sahi mi, horoza mı?"

"Evet ya horoza"

Horoz, tüm köy onunmuş gibi ibikli kafasını bir sağa bir sola çevirip ara sıra çimenlerde yem arıyordu.

Evin yanında ahır ve samanlık vardı. Tezek kokusu saman kokusunu bastırmıştı.Hele tandırbaşı adeta müze gibi. Yemek yerken göz ucuyla incelemiştim.Lakin,alıcı gözle bakınca "Anadolu köy müzesi" diyesim geldi.Tereklerin işlemeli ahşabı,kapı ve ekme dolabı.Un koyulan külekler.Ekme yapılırken kullanılan rapata ve demir egişler...Kırk yıl önce babaannemin ekmeğime tereyağı sürüşü geldi.

İçim cızz etti.

Devamı var.